

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 802/07
12.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против решења Војне поште 2722 Београд, Уп-2 број 15-2 од 13.12.2006. године, у правној ствари разрешења од професионалне војне службе, у нејавној седници већа одржаној дана 12.09.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 5542 Београд, пов. број 2459-2 од 16.10.2006. године, којим решењем се тужилац разрешава од професионалне војне службе са даном 31.10.2006. године.

Тужбом којом је покренуо овај управни спор тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да је решењем првостепеног органа тужилац разрешен професионалне војне службе са даном 31.10.2006. године, противно одредби тачке 5. Уговора о пријему лица у Војску Србије и Црне Горе на одређено време (од 15.11.2005. године до 14.11.2006. године), односно пре уговореног рока, без могућности да буде постављен на друго одговарајуће формацијско место. Како са разлога ближе наведених у тужби налази да је оспореним решењем повређена одредба члана 108. Закона о Војсци Југославије, као и напред наведена уговорна обавеза, то предлаже да суд тужбу уважи и поништи решење првостепеног органа од 16.10.2006. године и оспорено решење, као незаконита.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Правилно је, и по оцени овог суда, поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа од 16.10.2006. године, правилно налазећи да је то решење засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Наиме, одредбом члана 113. став 1. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94... 3/02 и „Службени лист СЦГ“, бр. 7/05 и 44/05), прописано је да професионалном војнику за кога је донесен акт о престанку службе, служба у Војсци престаје разрешењем.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења утврђено је да је у конкретном случају донесен акт о престанку службе тужиоца, односно да је Наредбом команданта Војне поште ___ Београд број 2459-1 од 10.10.2006. године одлучено да именованом престане професионална војна служба, због организационих промена у јединици у којој је на служби, односно због укидања јединице у којој је тужилац био на служби по уговору. У истом поступку, као неспорно, утврђено је и то да је наведена Наредба тужиоцу достављена дана 16.10.2006. године, те да је иста постала коначна истеком рока за жалбу коју тужилац није изјавио, као и то да је тужилац дужност предао дана 31.10.2006. године, те да је решењем првостепеног органа од 16.10.2006. године тужилац, са даном 31.10.2006. године (дакле даном предаје дужности), разрешен од професионалне војне службе.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду напред наведену одредбу Закона о Војсци Југославије, суд налази да је тужилац могао да буде разрешен од професионалне војне службе са наведеним датумом. Ово због тога што је, применом одредбе члана 113. став 2. у вези са ставом 4. наведеног закона именовани разрешен од професионалне војне службе, сагласно са одредбом члана 113. став 1. Закона о Војсци

Југославије, у року не дужем од 3 месеца од дана када му је уручена наредба којом је коначно одлучено о престанку његове професионалне војне службе.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али налази да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку у овој управно-правној ствари, с обзиром на то да је исте тужилац могао истицати у посебном поступку оцене законитости напред наведене наредбе од 10.10.2006. године, а којом наредбом је тужиоцу утврђен престанак професионалне војне службе.

Са напред наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 12.09.2007. године, У. 802/07

Записничар, Председник већа - судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ